

оускървилсе отъ дѣшѣ, и рѣкълъ мѣ: Защо ми рече такава дѣма. Еваиндъ рѣкълъ: на великаго и премѣдраго человека нетрѣба много толкованіе. Александръ мѣ пакъ рѣкълъ: Изколѣвашъ ли да донесѣме ѣстїята отъ нашето мѣсто, каквито ѣмаме; Еваиндъ отвѣщѣлъ: донѣсте. Тогова Александръ рѣкълъ на-Антїоха да донесе чїстъ хлѣбъ, и вино. Еваиндъ като ги видѣлъ, ни ги прїелъ, но рѣкълъ: нїи такава ѣстїе не ѣдѣме, но нашето ѣстїе ѣ отъ дѣрвѣто коѣто виждашъ отгоре ми, питїето ни ѣ отъ ѣсточникѣтъ, коѣто виждашъ предъ мене: И облѣкѣто ни ѣ отъ листѣта на-дѣрвѣто. Оумѣны ѣ на молитѣва денѣ и ноцѣ както Самодѣржца Савабда. Нашѣо живѣтъ ѣ много на това мѣсто, и когато дѣйде конѣцо ни стїваме на пѣ-добро сѣдѣлице. Мѣченїе нївга нѣмаме, само радѣсть, и да славословїме всегда Бѣга. Александре, ты си пърѣво гдѣто си дошелъ при насъ отъ грѣшныѣтъ свѣтъ, защо тѣка отъ насъ ником дѣшѣ не се намира. Александръ рѣкълъ: колкото ми каза, сїчкитѣ са добры и красны: Обѣче кажї ми отъ гдѣ вы ѣ рождѣнїето, като жены нѣмате; Еваиндъ отвѣщѣлъ: и нїе ѣмаме жены, но не са тѣка, ами са на дрѣгъ островъ, 6: днї отъ тѣка на такака. Всяка годїна стїваме пѣ-ѣдїнъ пѣтъ при тѣхъ като живѣтнїте, и сѣдїме заѣдно съ женїте си по 30: днї. Кога се родї дѣтѣ, ако ѣ мѣшко, зѣма го бащѣ мѣ слѣдъ ѣднѣ годїна, и го довѣжда